

We Lwowie, dnia 13. lipca 1908.

Al. 50

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w przedmiocie podniesienia chowu koni.

Wysoki Sejmie!

Załatwiając sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego o sprawozdaniu Wydziału krajowego w sprawie podniesienia chowu koni, powziął Wysoki Sejm na wniosek tej komisji na posiedzeniu z 18. listopada 1905 r. następujące uchwały:

1. „Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie podniesienia chowu koni“.

2. „Sejm wzywa c. k. Rząd, by preliminowaną pod tytułem 8. pozycya 5. Nr. 7. w budżecie c. k. Ministerstwa rolnictwa na rok 1906 kwotę 50.000 K, przeznaczoną na premie dla hodowców za konie wprost od nich dla c. k. armii kupowane, w przyszłych preliminarzach budżetowych odpowiednio podwyższył tak, ażeby premia nie tylko na większą ilość koni udzieloną być mogła, ale także wysokość premii za poszczególnego konia wypłacać się mająca do kwoty 200 K podniesioną została“.

Przy tej sposobności uchwalili Wysoki Sejm na wniosek posła Stanisława Jędrzejowicza następujące dalsze rezolucje:

3. „Sejm wzywa c. k. Rząd, aby w myśl wniosku komitetu centralnego dla chowu koni przy c. k. Ministerstwie rolnictwa czynsze płacone za najem ogierów rządowych były w zupełności najemcom zwracane, skoro udowodnionem będzie, że w czasie okresu stanowienia jednego roku pokryto ogierem od Rządu najętym przynajmniej trzydzieści klaczy własnych lub cudzych“.

4. „Sejm wzywa c. k. Rząd, aby cena najmu ogiera została obniżoną po dojsciu ogiera do wieku powyżej 12 lat, niemniej też, by cena najmu ogiera nie była obliczoną podług stopy procentowej 6 od ceny nabycia, lecz tylko podług stopy 5 od sta“.

5. „Sejm wzywa c. k. Rząd, by przy oddawaniu hodowcy ogiera w najem prócz czynszu najmu należytość stemplowa podług skali III. nie od kwoty, za którą odnośny ogier został zakupiony, lecz od kwoty rocznego najmu pobieraną była“.

6. „Sejm wzywa c. k. Rząd, by zniósł przepis, według którego najmujący ogiera rządowego ręczyć musi wedle §. 7. kontraktu najmu za zwrot całej ceny kupna ogiera na wypadek, gdyby z winy najmującego zginął lub okazał się do chowu niezdolnym, lecz aby poręka ta ograniczona została do rzeczywistej tylko wartości ogiera w odnośnej chwili“.

Z wykonania powyższych uchwał przedłożył Wydział krajowy W. Sejmowi sprawozdanie w ubiegłej sesji.

Ponieważ Wysoki Sejm sprawozdania tego nie załatwił, przeto Wydział krajowy ponawia je obecnie po uzupełnieniu nowymi szczegółami.

Uchwały na wstępie wymienione zakomunikowane zostały c. k. Rządowi pismem Marszałka krajowego z 18. listopada 1905 Ls. 4.235.

C. k. Rząd do tej pory na nie nie odpowiedział.

Pośrednia tylko odpowiedź c. k. Rządu na część tych uchwał, mianowicie na rezolucję piątą i szóstą przez Wysoki Sejm w dniu 18. listopada 1905 uchwaloną, mieści się w reskrypcie c. k. Ministerstwa rolnictwa z 21. grudnia 1905, l. 35.818, stanowiącym odpowiedź na wspomnianą w zeszłorocznym naszym sprawozdaniu w tym przedmiocie odezwę Wydziału krajowego z 30. czerwca 1905, l. 40.324. Odezwą powyższą zwrócił się był Wydział krajowy do c. k. Rządu w sprawie dwóch udogodnień dla hodowców, biorących w najem ogiery rządowe a mianowicie w sprawie wymiaru należytości stempowej nie od ceny kupna najętego ogiera, lecz tylko od kwoty jednorocznego najmu, tudzież w sprawie ograniczenia odpowiedzialności najemcy do rzeczywistej wartości ogiera najętego w chwili uszkodzenia w miejsce obowiązującej dotąd odpowiedzialności w wysokości pierwotnej całej ceny kupna takiego ogiera. C. k. Ministerstwo rolnictwa nie uwzględniło żądań, które Wysoki Sejm uchwalił w rezolucjach 5. i 6. w dniu 18. listopada 1905. C. k. Ministerstwo oświadczyło mianowicie, że żądana zmiana wymiaru należytości stempowej jest niemożliwą ze względu na obowiązujące przepisy w przedmiocie należytości stempowych. C. k. Ministerstwo uznało też za niemożliwe do uwzględnienia drugie żądanie, podnosząc, że przy sposobności zawierania nowego kontraktu najmu może w myśl obowiązujących już przepisów Zakład ogierów rządowych w danym razie zniżyć wartość szacunkową starszego ogiera rządowego.

Przy tej sposobności zawiadomiło c. k. Ministerstwo rolnictwa, że jakkolwiek na razie nie może powiększyć liczby ogierów rządowych w Galicyi, zamierza to wszakże uczynić w przyszłości.

W sprawozdaniu w przedmiocie podniesienia chowu koni w roku 1905 Wysokiemu Sejmowi przedłożonem podał Wydział krajowy do wiadomości Wysokiego Sejmu plan zwołania fachowej ankiety w sprawie chowu koni, a to w celu wszechstronnego wyjaśnienia wszystkich kwestyi, w skład problemu podniesienia chowu koni wchodzących i w celu ustalenia i jednolitego sformułowania planu działania, a tem samem i żądań wszystkich krajowych czynników na tem polu wobec c. k. Rządu, a w szczególności wobec centralnej władzy państwowej. Plan ten, który tak w sprawozdaniu sejmowej komisji gospodarstwa krajowego jak i w dyskusyi w Wysokim Sejmie przeprowadzonej z przychylną spotkał się oceną, wykonał Wydział krajowy w r. 1906. W dniu 16. lutego 1906 r. zebrała się na zaproszenie Wydziału krajowego ankietą, w skład której weszli reprezentanci wszystkich organów krajowych, powołanych do współdziałania na polu podniesienia chowu koni. Pod przewodnictwem zastępcy szefa Departamentu III. Wydziału krajowego wzięli udział w ankiecie prezesowie Komitetów obu krajowych Towarzystw rolniczych, referent sprawy chowu koni sejmowej komisji gospodarstwa krajowego, komendant Oddziału stacyi ogierów rządowych, członkowie Komitetu doradczego dla spraw chowu koni przy c. k. Namiestnictwie, członkowie Sekcji stałej krajowej komisji dla spraw rolniczych, reprezentanci Towarzystwa chowu koni i wyścigów we Lwowie, tudzież członkowie Sekcyj chowu koni obu krajowych Towarzystw rolniczych.

Protokół stenograficzny obrad tej ankiety dołączony jest do poprzedniego sprawozdania. (Vide alegat 32 stenograficznych sprawozdań za r. 1907).

Ankieta powyższa wybrała subkomitet w skład którego weszli: pp. Stanisław Jędrzejowicz, zastępca członka Wydziału krajowego, Juliusz hr. Bielski, reprezentant Towarzystwa chowu koni i wyścigów we Lwowie i Komitetu dla spraw chowu koni przy c. k. Namiestnictwie, Eustachy Zagórski, referent sejmowej Komisji gospodarstwa krajowego, wreszcie Witold ks. Czartoryski i Jan hr. Tarnowski, przewodniczący Sekcyi dla chowu koni obu krajowych Towarzystw rolniczych a zarazem członkowie Komitetu dla spraw chowu koni przy c. k. Namiestnictwie.

Subkomitet ten, wybrany przez ankietę dla ostatecznego i ścisłego sformułowania programu akcyi na tem polu w myśl uchwał ankiety i poglądów na ankiecie wypowiedzianych, zebrał się w pełnym komplecie pod przewodnictwem szefa Departamentu III. Wydziału krajowego w dniu 28. marca 1907 i sformułował wyniki ankiety w następującem brzmieniu:

1. „Ankieta wyraża życzenie, aby Wydział krajowy przynajmniej raz w roku zwoływał subkomitet, wybrany przez ankietę a łączący w sobie wszystkie czynniki, zajmujące się sprawami chowu koni, a to celem posługiwania się nim jako organem doradczym“.

2. „Ankieta wyraża życzenie, aby całe zakupno ogierów rządowych dla Galicyi tak w kraju jak i zagranicą, jakoteż przyjmowanie ogierów z Radowiec było oddane w ręce czynników krajowych tak rządowych jak autonomicznych z głosem stanowczym“.

3. „Ankieta wyraża życzenie, by kwota na zakupno ogierów rządowych dla Galicyi przez Rząd przeznaczona była podniesioną w stosunku do kwot, w innych krajach na ten cel zużywanych“.

4. „Ankieta uważa za pożądane premiowanie na szerszą skalę klaczy, celem podtrzymania materiału hodowlanego i wytworzenia katastru klaczy. W tym celu wskazaną jest inicjatywa ze strony Sejmu. przez udzielenie subwencji w kwocie 50.000 K pod warunkiem, że c. k. Rząd da 150.000 koron“.

5. „Ankieta zaleca domagać się, aby ogiery rządowe dawane były, ile możliwości, do użytku prywatnego hodowcy (in Privatpflege) darmo zamiast na stajcie lub w najem, tudzież zaleca domagać się uchylecia rozporządzeń c. k. Ministerstwa rolnictwa z dnia 4. lutego 1904. l. 1.577 i 15. marca 1905 l. 6.297, wedle których do użytku prywatnego darmo dawane będą tylko drobne konie rasy orientalne i krajowej“.

6. „Ankieta oświadcza się za zatrzymaniem zasad przyjętych obecnie przez miarodajne czynniki co do kierunku hodowli pod względem ras, zaznaczając że na poszczególnych stacyach ma być umieszczany materiał jednolity pod względem rasy“.

7. „Wreszcie oświadcza się ankieta za innymi postulatami w przedmiocie chowu koni podniesionymi przez sejmową Komisję gospodarstwa krajowego a przez Sejm w r. 1905 uchwalonymi“.

Wobec uchwał ankiety zajął Wydział krajowy stanowisko następujące:

Wydział krajowy postanowił przede wszystkim skorzystać z organizacyi wybranego przez ankietę subkomitetu. Oceniając pożytek stąd płynący, postanowił Wydział krajowy zwoływać subkomitet dla zasięgania jego opinii w sprawach chowu koni.

Wydział krajowy przychylił się też do wszystkich innych przez ankietę uchwalonych środków podniesienia chowu koni a w szczególności oświadczył się w myśl uchwały ankiety za oparciem odtąd akcyi powyższej przede wszystkim na premiowaniu klaczy w przeciwieństwie do dotychczasowego systemu, który polegał na dostarczaniu na użytek tej hodowli odpowiedniej liczby ogierów, Państwo utrzymuje w Galicyi własne ogiery, subwencyjonuje zaś nadto na równi z krajem odnośną akcyę Towarzystw rolniczych, polegającą przeważnie na zakupowaniu ogierów na stajcie i na subwencyjach wypłacanych właścicielom ogierów licencyjonowanych. Z wydatków państwa na podniesienie chowu koni

w Galicyi z r. 1904 przypadało, pominawszy wydatki na utrzymanie ogierów rządowych:

na koszta komisji licencyjujących	2.600 K.
na nagrody wyścigowe	22.600 "
na premie państwowe	8.000 "
na subwencye dla właścicieli licencyjonowanych ogierów prywatnych	5.000 "
na koszta kontroli tych ogierów	7.000 "
na subwencye dla Towarzystw rolniczych	10.000 "
Razem	<u>55.200 K.</u>

Z powyższych pozycyj wydatków trzy ostatnie wyłącznie, pierwsze trzy zaś pozycye w bardzo znacznej części przeznaczone były na ogiery, z wydatków zaś obu krajowych Towarzystw na chów koni w r. 1904 przypada zaledwie 1·3⁰/₁₀ na premie na wstawach przeglądowych. Całą resztę wydatków pochłonęły prócz kosztów administracji koszta zakupna ogierów na stacye i subwencye dla licencyjonowanych ogierów. Pomoc publiczną więc w formie kupna, subwencji i premii otrzymywali dotąd w pierwszej linii właściciele ogierów.

Na ankiecie przeważało przekonanie, że obecnie w pierwszym rządzie potrzeba poparcia chowu klaczy. Popierając bowiem w dalszym ciągu przedewszystkiem chów ogierów, mógłby się wkrótce kraj znaleźć wobec braku odpowiedniego materiału klaczy dla rozporządzalnych ogierów. Materiał klaczy należy tedy uzupełnić, zatrzymać w kraju i wyzyskać dla chowu zapomocą premii, przyznawanych za klacze w zamian za zobowiązanie do używania tych klaczy do chowu. Ażéby jednak środek ten cel powyższy osiągnął, musiałby znaleźć zastosowanie w bardzo szerokich rozmiarach. Akcya dotycząca musiałaby być opartą na znacznie szerszych niż dotąd podstawach finansowych. Przyznanie bowiem premii w minimalnej kwocie 200 K właścicielom choćby tylko jednego tysiąca klaczy wymagałoby wydatku rocznego 200.000 koron na same tylko premie, nie licząc kosztów organów, premie przyznających i następnie użycie klaczy do chowu kontrolujących podczas, gdy w r. 1904 cały wydatek kraju i państwa na chów koni w Galicyi wynosił 71.200 K., w tem 16.000 subwencji krajowej a 10.000 K. subwencji państwowej na akcye Towarzystw rolniczych, nie licząc w to oczywiście kosztów utrzymania ogierów rządowych. Na r. 1906 wzrosły powyższe subwencye dla Towarzystw rolniczych, mianowicie: krajowa do 25.000 a państwowa do 20.000 K.

Zgadając się na projekt ankiety oparcia akcyi, zmierzającej do podniesienia chowu koni przedewszystkiem na premiowaniu klaczy, uchwalił Wydział krajowy wystąpić z poparciem tego projektu wobec c. k. Rządu i oświadczyć gotowość wstawienia do preliminarza budżetu krajowego na r. 1907 znaczniejszej na ten cel kwoty pod warunkiem, że c. k. Rząd przyzna subwencję na ten cel w kwocie 150.000 koron.

Zarazem uchwalił Wydział krajowy przedłożyć c. k. Rządowi wszystkie inne uchwały ankiety jako program akcyi na tem polu w najbliższych latach przez wszystkie powołane do tego w kraju czynniki zgodnie ułożony a przez Wydział krajowy przyjęty i zatwierdzony. Żądania powyższe obejmują 1) rozszerzenie kompetencji Komitetu doradczego dla spraw chowu koni przy c. k. Namiestnictwie, 2) podwyższenie przez c. k. Rząd kwoty przeznaczonej na zakupno ogierów rządowych dla Galicyi, 3) podwyższenie prelimitowanego poraz pierwszy na r. 1906 w wysokości 50.000 K. wydatku państwa na premie za konie dla armii u hodowców zakupywane, 4) utrzymanie w mocy obowiązujących obecnie przepisów co do kierunku hodowli z następującemi zmianami: a) by także ogiery rasy angielskiej, roślejsze ogiery rasy arabskiej i ogiery rasy huculskiej mogły być oddawane prywatnemu hodowcy do użytku bez wynagrodzenia (in Privatflege) i b) by na poszczególnych stacyach umieszczano materiał jednolity pod względem rasy, 5) zwijanie, o ile możności, stacyj ogierów rządowych i zmniejszenie liczby ogierów, dawanych hodowcom do użytku prywatnego za opłatą czynszu najmu, natomiast powiększenie liczby ogierów dawanych hodowcy do użytku prywatnego darmo (in Privatpflege), 7) udogodnienia wreszcie dla hodo-

wców biorących w najem ogiera rządowego, zawarte w rezolucjach do Rządu (3—6), uchwalonych przez Wysoki Sejm na posiedzeniu z 18. listopada 1905.

Odezwa Wydziału krajowego do c. k. Namiestnictwa z 20. maja 1905. l. 40.034, zawierająca wszystkie powyższe żądania wraz z motywami, załączoną jest jako alegat do poprzedniego sprawozdania.

C. k. Rząd odpowiedział na powyższe pismo Wydziału krajowego reskryptem c. k. Ministerstwa rolnictwa z dnia 7. stycznia 1907 L. 33.939/3.763/1906 wystosowanym do c. k. Stacji ogierów rządowych w Drohowyżu, który to reskrypt c. k. Namiestnictwo udzieliło nam do wiadomości. Odpis powyższego reskryptu za-
Alegat łączamy jako **alegat** do niniejszego sprawozdania.

Jak się z powyższego reskryptu okazuje, c. k. Ministerstwo rolnictwa, załatwiając wniosek Komitetu dla spraw chowu koni przy c. k. Namiestnictwie w r. 1906 przedstawione, przychyliło się tylko częściowo do dwóch wniosków, a mianowicie, aby 1) także ogiery roślejsze rasy arabskiej i huculskiej mogły być oddawane prywatnemu hodowcy do użytku bez wynagrodzenia (in Privatpflege) i aby 2) na poszczególnych stacjach w granicach obecnego stanu ogierów umieszczano materiał jednolity pod względem rasy, wszystkie zaś inne nasze wnioski c. k. Ministerstwo rolnictwa w części odrzuciło w części zaś nie dało na nie żadnej odpowiedzi.

Wobec tego, że c. k. Rząd przychylił się tylko do dwóch naszych wniosków zawartych w przytoczonym wyżej programie podniesienia hodowli koni, Wydział krajowy przedkłada Wysokiemu Sejmowi wniosek uchwalenia rezolucyj wzywających c. k. Rząd do wykonania całego programu chowu koni, na podstawie uchwał ankiety przez Wydział krajowy sformułowanego, a powyżej omówionego.

Na podstawie więc niniejszego sprawozdania Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie podniesienia chowu koni.

2. Sejm wzywa c. k. Rząd do przyznania stałego zasiłku państwowego w kwocie 150.000 K rocznie na premiowanie klaczy w Galicyi.

3. Sejm upoważnia Wydział krajowy do wstawienia do preliminarza budżetu krajowego na r. 1910 wydatku na premiowanie klaczy pod warunkiem przyznania na ten cel zasiłku państwowego, a to w wysokości odpowiadającej trzeciej części kwoty, przez c. k. Rząd na ten cel przyznanej.

4. Sejm wzywa c. k. Rząd do rozszerzenia kompetencji Komitetu doradczego dla spraw chowu koni przy c. k. Namiestnictwie we Lwowie w tym kierunku, by całe zakupno ogierów rządowych dla Galicyi tak w kraju jak zagranicą jakoteż przyjmowanie ogierów z Radowic było oddane w ręce tego Komitetu z głosem stanowczym.

5. Sejm wzywa c. k. Rząd, by kwotę na zakupno ogierów rządowych dla Galicyę przeznaczoną podwyższył w stosunku do kwot w innych krajach na ten cel przeznaczonych.

6. Sejm wzywa c. k. Rząd, by preliminowaną na rok 1907 w wysokości 50.000 K kwotę, przeznaczoną na premie dla hodowców za konie u nich dla armii zakupywane odpowiednio podwyższył tak, by wysokość premii za jednego konia wynosiła 200 K, i by ogólna ilość tych premii mogła być powiększoną.

7. Sejm wzywa c. k. Rząd do zniesienia ograniczenia, zawartego w reskryptach c. k. Ministerstwa rolnictwa z 4. lutego 1904 l. 1577 i z 15. marca 1905 l. 6297, a dotyczącego rasy ogierów przeznaczonych do użytku prywatnego hodowców bez wynagrodzenia.

8. Sejm wzywa c. k. Rząd do zwijania stacji ogierów rządowych i zmniejszenia liczby ogierów rządowych, przeznaczonych do prywatnego użytku hodow-

ców za opłatą czynszu najmu, natomiast do powiększania liczby ogierów rządowych, przeznaczonych do prywatnego użytku hodowców bez wynagrodzenia.

9. Sejm wzywa ponownie c. k. Rząd do przyznania następujących udogodnień hodowcom prywatnym, biorącym w najem ogiera rządowego:

a) zwracania całego czynszu najmu w razie udowodnienia przez hodowcę, że w czasie jednego okresu stanowienia pokryto najętym ogierem przynajmniej trzydzieści klaczy własnych lub cudzych;

b) obniżenia ceny najmu po dojściu ogiera do wieku powyżej lat dwunastu;

c) obliczania czynszu najmu ogiera nie podług procentowej 6 od ceny kupna ogiera lecz podług stopy 5 od sta od tej ceny;

d) wymiaru należitości stemplowej od kontraktu najmu ogiera nie, jak dotąd od kwoty, za którą dany ogier został kupiony, lecz od kwoty odpowiadającej rocznemu czynszowi najmu ogiera;

e) zniesienia przepisu, wedle którego musi biorący w najem ogiera ręczyć w §. 7. kontraktu najmu za zwrot całej pierwotnej ceny kupna ogiera na wypadek, gdyby z winy najmującego zginął lub okazał się do chowu niezdolnym, zastąpienia natomiast tego przepisu postanowieniem, ograniczającym obowiązek poręki do rzeczywistej wartości ogiera w odnośnej chwili.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Marszałek krajowy:
St. Badeni, w. r.

Sprawozdawca:
Dr. Tadeusz Pilat, w. r.
Członek Wydziału krajowego.

Od pis

pisma c. k. Ministerstwa rolnictwa z dnia 7. stycznia 1907.

L. $\frac{33939}{3763}$ ex 1906. **An das Staatshengstendepot in Drohowyże.** Über die Berichte vom 25. Oktober und 8. November 1906 Z: 1569 betreffend die vom galiz. Pferdezüchtkomite in seiner Sitzung vom 10. Oktober 1906 in Angelegenheiten der Pferdezücht Galiziens gefassten Beschlüsse und gestellten Anträge wird dem k. k. Depot zur Kenntnis und Darnachachtung nachfolgendes bemerkt:

ad I. Der Antrag auf Vermehrung der unter den gegenwärtigen Bedingungen in staatliche Subventionsverhältnis aufzunehmenden vorzüglichsten lizenzierten Privathengste wird genehmigt und gewärtigt das Ackerbauministerium in dieser Beziehung die jeweilig vom k. k. Depot im Einvernehmen mit dem galiz. Pferdezüchtkomite vorzulegenden bezüglichlichen Anträge der Köhrungskommission.

ad II. Eine weitere Erhöhung der im Laufe der letzten 3 Jahre ohnehin sukzessive von 5000 auf 10.000 K erhöhten jährlichen Dotation für die staatlichen Pferdeprämierungen in Galizien kann bei den beschränkten Dotationsmitteln derzeit nicht in Aussicht gestellt werden, wobei bemerkt wird, dass die den beiden Landwirtschaftsgesellschaften in Krakau und Lemberg bewilligte, in erster Linie zu Pferdeprämierungszwecken bestimmte Jahressubvention von 10.000 K seit vorigem Jahre auf jährlich 20.000 K erhöht worden ist.

ad III. Zur Subventionierung des Ankaufes von Stuten und Stutfohlen seitens einzelner Pferdezüchter in Galizien wird von der dem Ackerbauministerium zu diesem Zwecke zur Verfügung stehenden Dotation für Galizien pro 1907 ein Betrag von 10.000 K in Aussicht gestellt; über die Art und Weise der Verwendung dieser Subvention sind baldmöglichst detaillierte Anträge seitens des galiz. Pferdezüchtkomites im Einvernehmen mit dem k. k. Depot zu erstatten um die Durchführung dieser Massnahmen im Laufe des Jahres 1907 zu ermöglichen.

ad IV. Die vom Pferdezüchtkomite beantragte Erweiterung seiner Befugnisse bei den jeweilig für das Ackerbauministerium im Lande stattfindenden Hengsten Ankäufen erscheint nicht erforderlich, da dem Komite im Sinne des § 4. lit. b) der mit ihm bezüglich der Mitwirkung in Landespferdezüchtangelegenheiten vereinbarten Bestimmungen bei diesen Ankäufen ohnehin bereits eine entscheidende Stimme und zwar insoferne zusteht, als bei divergierender Ansicht des Depot und des Delegierten des Komites in Bezug auf den Ankauf irgend eines Hengstes, dieser nicht ohneweiters erfolgen kann. In einem solchen Falle muss vielmehr die Entscheidung des Ackerbauministeriums eingeholt werden zumal es sich um Ankäufe aus seiner Dotation handelt.

ad V. ist nichts zu bemerken.

ad VI. Eine Vermehrung der Beschälstationen, bezw. der in den Beschälstationen aufzustellenden Staatshengste, kann nur nach Massgabe der zur Besetzung dieser Stationen zur Verfügung stehenden Wartemannschaft in Aussicht genommen, bezw. von Fall zu Fall beantragt werden.

ad VII. Dem Antrage auf Hinausgabe auch grösserer Araber und Huzulenhengste in Privatpflege wird mit dem Bemerken zugestimmt, dass von einer solchen Hinausgabe englische Vollblut- und Halbblut-Hengste auszuschliessen sind.

ad VIII. Die Besetzung der Beschälstationen mit einheitlichen (derselben Klasse angehörigen) Hengsten ist innerhalb des gegenwärtigen Hengstenstandes möglichst einzuhalten und bei der vom k. k. Depot im Einvernehmen mit dem Pferdezuchtkomitee betreffs Einteilung der Hengste in die Beschälstationen jeweilig zu erstattenden Anträge zu berücksichtigen.

ad IX. Bezüglich des Antrages des Komites auf Änderung der Bedingungen, unter welchen Staatshengste in Miete gegeben werden sollen, wird auf die dem Pferdezuchtkomitee bereits mitgeteilten Bestimmungen im Schlussabsatze des h. o. Erlasses vom 23. Juli 1906 Z. 21834 verwiesen.

Von der vorstehenden Bestimmungen ist die galiz. Statthaltereirei mit Bezug auf ihre unter dem 8. November und 20. Dezember 1906 Z. 2558 u. 2557 an das Ackerbauministerium erstatteten Berichte behufs entsprechender Verständigung des galiz. Landesausschusses in Kenntnis zu setzen.
